

PREDLOGI
IMEN IN SPREMEMB POTEKOV ULIC
V NASELJU LJUBLJANA

PREDHODNO POSVETOVANJE
JAVNA RAZGRNITEV

OD 19. APRILA DO 4. MAJA 2010

V

- Četrtni skupnosti Črnuče, Dunajska cesta 367, Ljubljana,
- Četrtni skupnosti Posavje, Bratovševa ploščad 30, Ljubljana,
- Četrtni skupnosti Bežigrad, Vojkova cesta 1, Ljubljana,
- Četrtni skupnosti Center, Štefanova ulica 9, Ljubljana,
- Četrtni skupnosti Jarše, Kvedrova ulica 32, Ljubljana,
- Četrtni skupnosti Moste, Ob Ljubljanici 36a, Ljubljana,
- Četrtni skupnosti Rudnik, Pot k ribniku 20, Ljubljana,
- Četrtni skupnosti Trnovo, Devinska ulica 1b, Ljubljana,
- Četrtni skupnosti Vič, Tbilisijska ulica 22a, Ljubljana,
- Četrtni skupnosti Rožnik, Viška ulica 38, Ljubljana,

in v

- osrednjem atriju Mestne hiše, Mestni trg 1, Ljubljana.

Objava predlogov imen in sprememb potekov ulic je objavljena na spletni strani Mestne občine Ljubljana
<http://www.ljubljana.si/si/mol/razpisi-razgrnitve-objave/>.

komisijazaulice@ljubljana.si

GRADIVO ZA PREDHODNO POSVETOVANJE

o ustreznosti predlaganih imen in sprememb imen ter potekov ulic v naselju Ljubljana

K A Z A L O

1. **Besedilo Odloka o določitvi imen in potekov ulic na območju Mestne občine Ljubljana z obrazložitvijo za javno predhodno razgrnitev** (novo poimenovana, Avstrijska ulica, Madžarska ulica, Grška ulica, Ulica gledališča BTC, Kovačičeva ulica, Božičeva ulica, Pot Rdečega križa, Zajčev dvor, Chopinov prehod, Kopačeva cesta, Kanonijeva cesta, Siva pot-vezna ulica, Štuklova cesta, Lorenzova cesta, Betettova cesta, Cvetkova ulica, Kumerjeva ulica, Ukmarjeva ulica, Premrlova ulica)

Vrstni red	ulica se nahaja v četrtni skupnosti	
1. Avstrijska ulica	(5) ČS Jarše	
2. Madžarska ulica	(5) ČS Jarše	
3. Grška ulica	(5) ČS Jarše	
4. Ulica gledališča BTC	(5) ČS Jarše	
5. Kovačičeva ulica	(5) ČS Jarše	
6. Božičeva ulica	(3) ČS Bežigrad	
7. Pot Rdečega križa	(9) ČS Vič,	(10) ČS Rožnik
8. Zajčev dvor	(7) ČS Rudnik	
9. Chopinov prehod	(4) ČS Center	
10. Kopačeva cesta	(8) Trnovo	
11. Kanonijeva cesta	(5) ČS Jarše,	(6) Moste
12. Siva pot	(9) ČS Vič	
13. Štuklova cesta	(2) ČS Posavje	
14. Lorenzova cesta	(7) ČS Rudnik	
15. Betettova cesta	(7) ČS Rudnik	
16. Cvetkova ulica	(7) ČS Rudnik	
17. Kumerjeva ulice	(7) ČS Rudnik	
18. Ukmarjeva ulica	(7) ČS Rudnik	
19. Premrlova ulica	(7) ČS Rudnik	

2. Grafične priloge:

- pregledna karta po četrtnih skupnosti
- potek ulic na DTN-12 kart
- potek ulic na DOF-12 kart

Objava predlogov imen in sprememb potekov ulic je objavljena na spletni strani Mestne občine Ljubljana
<http://www.ljubljana.si/si/mol/razpisi-razgrnitve-objave/>

komisijazaulice@ljubljanasi.si

OSNUTEK

Na podlagi 21. člena Zakona o določanju območij ter o imenovanju in označevanju naselij, ulic in stavb (Uradni list RS, št. 25/2008, v nadaljevanju: ZDOIONUS) in 27. člena Statuta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 66/07- uradno prečiščeno besedilo) je Mestni svet Mestne občine Ljubljana na _____ seji dne _____ sprejel

ODLOK O DOLOČITVI IMEN ULIC, POTEKOV IN SPREMENB POTEKOV ULIC NA OBMOČJU MESTNE OBČINE LJUBLJANA

1. člen

Na območju Mestne občine Ljubljana se v naselju Ljubljana:

- na novo imenujejo naslednje ulice in poteki:

1. **Avstrijska ulica** - ulica se odcepi JV (jugovzhodno) od Trga mladih in poteka med objektoma z oznako s št. 3 in št. 4 in se zaključi v križišču s Špansko ulico.
2. **Madžarska ulica** – ulica se odcepi JV (jugovzhodno) od Trga mladih in poteka med objektoma z oznako s št. 9 in št. 10 in se zaključi v križišču s Špansko ulico.
3. **Grška ulica** – ulica se odcepi JV (jugovzhodno) od Ulice gledališča BTC in poteka med objektoma z oznako s št. 2 in št. 7 in se zaključi v križišču s Špansko ulico.
4. **Ulica gledališča BTC** – ulica se na severnem krožišču Ameriške ulice odcepi in poteka V (vzhodno) do začetka Francoske ulice, nadaljuje proti S (severu) in pri objektih z oznakami s št. 1, 2, 7, 8 in City Park in se zaključi v krožišču z Moskovsko ulico.
5. **Kovačičeva ulica** – ulica se v križišču Jarške ceste in Žalske ulice odcepi V (vzhodno) in poteka do križišča Križne ulice in nadaljuje vzporedno s Šmartinsko cesto in se slepo zaključi pred stavbo s hišno št. Šmartinske ceste 135 b.
6. **Božičeva ulica** – ulica se v križišču Vojkove ceste in Baragove ulice odcepi V (vzhodno) in se zaključi v krožišču s Titovo cesto.
7. **Pot Rdečega križa** – ulica se v križišču s Tržaško cesto in AC priključkom Ljubljana zahod odcepi SZ (severozahodno) pod železniško progo Ljubljana Trst mimo pokopališča pri cerkvi Sv. Simona in Jude ter zaključi v križišču s Cesto na Brdo.
8. **Zajčev dvor** – ulica se v križišču z Jurčkovo cesto pri stavbi s hišno številko 79 odcepi SV (severovzhodno) in se slepo zaključi pred Velikim Galjevcem.
9. **Chopinov prehod** – prehod se iz Plečnikovega podhoda na Z (zahodni) strani Kongresnega trga pod Slovensko cesto odcepi JZ (jugozahodno) in se zaključi v atriju Bukvarne v bližini stavbe Kongresnega trga 15.

10. **Kopačeva cesta** – cesta se v križišču Hladnikove ceste in Opekarske ceste odcepi, nadaljuje SZ (severozahodno) in se zaključi v križišču z Barjansko cesto in Cesto v Mestni log.

11. **Kanonijeva cesta** – cesta se na Zaloški cesti v križišču s Chengdujsko cesto odcepi S (severno), nadaljuje v smeri novo načrtovane ceste pod železniško progo z načrtovanim zaključkom v križišču z Letališko cesto.

12. **Siva pot - vezna ulica** se v križišču Ceste v Gorice odcepi Z (zahodno), poteka preko Lipahove ulice, Ramovševe ulice in Ceste v Zgornji log in se zaključi v načrtovanem križišču z ulico Za progo.

13. **Štuklova cesta** – cesta se v krožišču Titove ceste (Tomačevega krožišča z AC oznako št. 2-Lj. Črnuče) odcepi, poteka vzporedno z mestno severno obvozno cesto (AC obročem) in se zaključi na Dunajski cesti skupaj z avtocestnim izvozom št. 3 Lj-Bežigrad.

14. **Lorenzova cesta** – cesta se v krožišču Jurčkove in Betettove ceste v nakupovalnem središču Rudnik odcepi SV (severovzhodno), poteka preko železniške proge in se zaključi v križišču z Dolenjsko cesto.

15. **Betettova cesta** - cesta se v krožišču Jurčkove ceste in Lorenzove ceste v nakupovalnem središču Rudnik odcepi JZ (jugozahodno), v križišču s Premrlovo ulico, poteka SZ, vzporedno z mestno južno obvozno cesto (AC obročem) in se zaključi v križišču s Peruzzijsko ulico.

16. **Cvetkova ulica** – ulica se odcepi v križišču Jurčkove ceste pri Viator Vektorju pred železniškim prehodom, poteka SZ (severozahodno), je vzporedna z železniško progo Ljubljana Novo mesto in se slepo zaključi pred Lorenzovo cesto.

17. **Kumerjeva ulica** – ulica se v križišču z Jurčkovo cesto odcepi SV (severovzhodno), poteka proti železniški progi Ljubljana Novo mesto in se zaključi v križišču s Cvetkovo ulico.

18. **Ukmarjeva ulica** - ulica se v križišču z Kumerjevo ulico odcepi SZ (severozahodno), poteka v zavoju proti Z in se zaključi v križišču z Lorenzovo cesto.

19. **Premrlova ulica** – ulica se v križišču z Jurčkovo cesto in Kumerjevo ulico odcepi JZ (jugozahodno), poteka vzporedno z mestno južno obvozno cesto (AC obročem) in se zaključi v križišču z Betettovo cesto.

- **ukine ulici:**

1. **Rudniška pot** - ulica se ukine zaradi spremenjene urbanistične in komunalne ureditve v območju (ni evidentiranih objektov s hišno številko).
2. **Cesta Levstikove brigade** - ulica se ukine zaradi spremenjene urbanistične in komunalne ureditve v območju (po evidenci OGUL cesta ni bila vzpostavljena v naravi).

- **ukinejo deli potekov ulic in ugotovijo dejanski poteki ulic:**

1. **Jurčkova cesta** – potek ceste se spremeni tako, da se pri odcepu z Ulico Milke Kerinove nadaljuje JV proti krožišču Betettove ceste in Lorenzove ceste, nadaljuje proti AC obroču, zaokroži S (severno) proti železniški progi Ljubljana Novo mesto mimo stavb gospodarske družbe VIATOR VEKTOR, poteka preko železniškega prehoda in zaključi v križišču z Dolenjsko cesto v smeri proti AC priključku št. 32. Lj-jug. Objekti s hišnimi številkami Jurčkove ceste na odseku od odcepa z Ulico Milke Kerinove in začetka ulice Na Požaru se ne preštevilčijo.

2. **Na požaru** – potek ulice se spremeni tako, da poteka mimo stavbe s hišno številko 12, nadaljuje preko Jurčkove ceste in poteka mimo objektov s hišnimi številkami 22 in 24, nadaljuje JV (jugovzhodno) mimo objektov s hišnimi številkami 32 in 34 in zaključi v križišču z Betettovo cesto.

3. **Mivka** - potek ulice se spremeni tako, da se odcepi od Kopačeve ceste in ne v križišču z Opekarsko cesto.

4. **Cesta na Loko** – potek ceste se spremeni tako, da se zaključi v križišču s Kopačevo cesto in ne v križišču Barjanske ceste in Ceste v Mestni log.

5. **Jelovškova ulica** - spremeni potek ceste tako, da se zaključi v križišču s Kopačevo cesto in ne v križišču s Cesto na Loko.

6. **Žalska ulica** - potek ulice se spremeni tako, da se odcepi od Pokopališke ulice cca 25 m od krožišča Flajšmanove ulice, Savske ceste, Linhartove ceste in Titove ceste, poteka SV mimo Pokopališča Žale in zaključi v križišču z Jarško cesto.

7. **Zasavska cesta** – potek ceste se spremeni tako, da se konča na meji z Občino Dol in ne poteka do naselja Brinje, ki se nahaja izven območja Mestne občine Ljubljana.

8. **Fajfarjeva ulica** – potek ulice se spremeni tako, da bo po rekonstrukciji križišča potekala preko novo poimenovane Poti Rdečega križa, nadaljevala po cestišču parkirišča in končnega postajališča MPP-Dolgi most in se bo zaključila v križišču Tržaške ceste in Ceste v gorice.

9. **Vojkova cesta** - potek ceste se spremeni tako, da se konča pred AC obročem v križišču s še ne imenovano servisno cesto, ki poteka od Dunajske ceste kot uvozna cesta št. 3 Lj-Bežigrad proti V (vzhodu) in se zaključi v krožišču na Titovi cesti (Tomačevega krožišča z AC oznako št. 2-Lj. Črnuče).

10. **Lipahova ulica** - potek ulice se spremeni tako, da se ne začne na Tržaški cesti in se ne konča na južni obvoznici, tem več se začne slepo pri objektu s hišno številko 9, nadaljuje J (južno) ter vzporedno z Ramovševo ulico in se slepo konča pred objektom s hišno številko 31.

11. **Knezov štradon** - potek ulice se spremeni tako, da se konča slepo pred Lorenzovo cesto pri objektu s hišno številko 66.(objekti preko Lorenzove ceste se preštevilčijo).

2. člen

Geodetska uprava Republike Slovenije na podlagi tega odloka in ZDOIONUS izvede vse nastale spremembe in jih evidentira v registru prostorskih enot.

Hišne številke stavb, kjer se izvede preštevilčenje določa pristojni upravni organ republiške geodetske uprave skladno s predpisom pristojnega ministra v posebnem postopku.

3. člen

Mestna občina Ljubljana zagotovi finančna sredstva za izvedbo s tem odlokom določenih sprememb, napisne ulične table, table spremenjenih in preštevilčenih hišnih številk obstoječih stavb, fizične osebe, ki imajo na območju, na katerega se spremembe nanašajo, prijavljeno stalno ali začasno bivališče, in pravne osebe zasebnega in javnega prava, ki imajo na tem območju sedež, zagotovijo finančna sredstva za kritje stroškov zamenjave osebnih dokumentov oziroma listin v zvezi s poslovanjem.

4. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Številka:
Ljubljana, dne

Župan
Mestne občine Ljubljana
Zoran JANKOVIĆ

OBRAZLOŽITEV

S tem odlokom Komisija za poimenovanje naselij in ulic Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana (v nadaljevanju: komisija) predlaga Mestnemu svetu v obravnavo poimenovanja novih devetnajstih ulic, ukinitvev dveh ulic in ukinitve delov potekov ulic z ugotovijo dejanskih potekov enajstih ulic.

1. Izhodišče za poimenovanja dodatnih ulic v prostoru dela naselja Ljubljana, trgovsko nakupovalnega središča - BTC City Ljubljana.

Do sedaj so na celotnem območju BTC City Ljubljana imenovane ulice: **Ameriška ulica Francoska ulica Italijanska ulica Hrvaška ulica Moskovska ulica, Španska ulica in Argentinska ulica.** S tem aktom se predlaga še **poimenovanje novih štirih ulic, Avstrijska ulica, Madžarska ulica, Grška ulica in Ulica gledališča BTC.**

Ker je oštevilčenje stavb in označitev s hišnimi številkami zaradi orientacije v prostoru BTC City Ljubljana zahteven postopek, se pričakuje s tem aktom še poimenovanje preostalih štirih ulic tako, da bo preselitev poslovanja pravnih oseb na naslove poslovanja stekla istočasno, ko bodo vsem stavbam določene hišne številke s strani pristojne geodetske službe. Do takrat imajo vsi pravni subjekti, ki sicer poslujejo v posamičnih stavbah znotraj celotnega območja BTC City Ljubljana skupni naslov poslovanja na naslovu upravljavca in lastnika objektov, to je na Šmartinski cesti 152, Ljubljana (več kot 450 trgovin, cca 8000 parkirnih mest, vse na 230 ha površin), razen lastnikov objektov City Parka.

Zaradi notranje organizacije in orientacije udeležencev, tako domačih kot partnerjev in obiskovalcev, pa so poimenovani posamezni objekti po številkah, črkah ali po imenih blagovnih znamk (Emporium, Millenium, Atlantis, Dvorana - A ipd.), za ta namen se tiska še vedno posebne načrte, ki so dosegljivi na informacijskih točkah, navkljub že delnemu poimenovanju nekaterih ulic znotraj območja, ki so že označene z uličnimi napisnimi tablami.

Upravljavci in lastniki sistema BTC City Ljubljana so dali dodatne pobude za posamezna poimenovanja, ki so predmet tega osnutka akta, predlagajo istočasno uvedbo in označitev posameznih ulic in trgov skupaj z vsemi na novo predlaganimi tako, da bo omogočeno preseljevanje pravnih subjektov na nove naslove na katerih tudi fizično poslujejo.

S sprejemom tega akta in poimenovanjem ulic in trgov se celotno območje BTC City Ljubljana zlije v enotno in enovito obravnavano mestno tkivo, kar je naznačeno tudi z razvojnim projektom Partnerstva Šmartinka, novo nastale prostorske vrednote, ko naj bi Šmartinska cesta postala prvi »bulevar« v Ljubljani, ki bo povezoval center mesta s centrom BTC City Ljubljana.

2. Izhodišče za poimenovanja ulic in prehoda v preostalem prostoru naselja Ljubljana.

Na področju naselja mesta Ljubljana so na različnih delih mesta Ljubljane možnosti za nova poimenovanja ulic, kar je izkazano v preostalih petnajstih predlogih poimenovanj.

3. Izhodišče za določitev novih potekov ulic in ugotovitev dejanskih potekov ulic in prehoda v prostoru dela naselja Ljubljana.

Na področju naselja mesta Ljubljana, kjer so ulicam dodeljena nova imena se določi tudi potek posamezne ulice, na predelih, kjer pa potek v naravi ni opredeljen s predpisanim potekom, okoliščine pa narekujejo označitev stavb na način jasne prostorske orientacije, pripadnosti objekta posamezni ulici in dostopa k objektom se z aktom ustvarja podlago za preštevilčenje stavb, ki ga izvede pristojna geodetska služba. Ta bo po uveljavitvi akta določila stavbe s hišnimi številkami in pripadajočo ulico, zato se s tem aktom ugotovi dejanski potek posamezne ulice.

Komisija za poimenovanje naselij in ulic je osnutek odloka obravnavala na svoji izredni seji dne 17. marca 2010, podprla besedilo osnutka odloka in predlagan pristop k poimenovanju in spremembam potekov ulic v Območju naselja Ljubljana.

Po zaključenem posvetovanju bo mestnemu svetu posredovan predlog akta v okviru predpisanega elaborata skupaj s stališči komisije na dana vprašanja in pobude iz predhodne javne razgrnitve.

Komisija predlaga mestnemu svetu, da se v naselju Ljubljana:

a./ - na novo imenujejo naslednje ulice:

1. **Avstrijska ulica - Madžarska ulica – Grška ulica – Ulica gledališča BTC** se poimenuje po državah Srednje in Južne Evrope, ki so v gospodarskem smislu povezane z blagovno trgovskim centrom BTC in City Parkom.
2. **Ulica gledališča BTC**- se poimenuje po objektu, ki v tej ulici služi svojemu namenu že vrsto let. Blagovno trgovski center BTC in City Park nudita obiskovalcem tudi drugačno ponudbo, ki je značilna za zapolnitev prostega časa tudi obiskovalcem, meščanom in kupcem iz drugih krajev Slovenije in izven meja, jim pa želi po nakupih ponuditi počitek in poleg gostinske ponudbe in športnih atrakcij tudi delček iz kulturnega življenja, ki ga daje gledališče BTC- njihov »teater«.
3. **Kovačičeva ulica** (Ulica Lojzeta Kovačiča)

Lojze Kovačič, slovenski pisatelj, * 9. november 1928, Basel, Švica, † 1. maj 2004, Ljubljana, Slovenija.

Lojze Kovačič je po mnenju mnogih eden najboljših pisateljev v zgodovini slovenske književnosti.^[1]

Rodil se je v švicarskem Baslu kot sin nezaposlene Nemke in slovenskega poslovneža. Leta **1938**, ko so iz Švice izgnali vse prebivalce brez švicarskega državljanstva, se je družina preselila v Slovenijo. Najprej so živeli v očetovi rojstni vasi Cegelnica na Dolenjskem, kasneje pa so se preselili v Ljubljano. Tu je Kovačič obiskoval osnovno šolo, gimnazijo in pedagoško akademijo (slavistika, germanistika). Leta **1944** mu je umrl oče, kmalu zatem pa je nova jugoslovanska oblast pregnala njegove domače v avstrijsko begunsko taborišče DP. Sam je sicer ostal v Sloveniji, a je imel težave z oblastjo, ker so ga imeli za sumljivo osebo. Decembra **1945** so ga zaprli za tri mesece, dve leti kasneje pa je bil v JLA pred vojaškim sodiščem obsojen na pol leta disciplinskega bataljona. Ko se je vrnil iz vojske, se je

zaposlil pri **Mladini** in bil urednik podjetniškega časopisa. Od **1963** pa vse do upokojitve je bil zaposlen v Pionirskem domu v Ljubljani kot umetnostni **pedagog**. 1. maja 2004 je v Ljubljani po dolgotrajni bolezni umrl. Njegova žena je bila **Marija Vida Kovačič**. Njegov sin je slovenski **glasbenik** in **pisatelj Jani Kovačič**.

Svoje literarne in avtobiografske prispevke je začel objavljati kmalu po prihodu družine v Slovenijo in je zaradi njih pogosto prišel v konflikt z ideologi **jugoslovanske partije**. Danes se njegovo literarno delo uvršča med največje dosežke slovenske moderne proze. Izšel je iz **socialnega realizma** (Ljubljanske razglednice), kasneje pa se je močno približal tokovom modernega pripovedništva.

Pobudo za poimenovanje sta posredovala Društvo slovenskih pisateljev in Študentska založba Beletrina.

4. -Božičeva ulica (Ulica Petra Božiča)

Peter Božič, slovenski pisatelj in dramatik, * 30. december 1932, Bled, † 10. julij 2009, Ljubljana.

Peter Božič je vidna osebnost slovenskega političnega življenja, pisatelj in eden glavnih predstavnikov absurde dramatik v sodobni slovenski književnosti.

"Božič velja za enega zadnjih ustvarjajočih predstavnikov morda najpomembnejše literarne generacije na Slovenskem po drugi svetovni vojni, rojene okrog leta 1930. Ta generacija je skozi revije Beseda, Revija 57 in Perspektive, predvsem pa z lastnimi teksti z naglim rezom približala domačo ustvarjalnost sočasni evropski praksi, prežeti z modernizmom in eksistencializmom. Božičev delež v tej zgodbi je izjemen. Njegove drame so odpirale teatrska obzorja, njegova proza je zarezala v slovensko psihopatologijo kot skalpel. Očeta Vincenca smrt je eno najbolj pretresljivih pričevanj o drugi svetovni vojni nasploh," so zapisali na Študentski založbi.

Božič se je rodil 30. decembra 1932 na Bledu, med drugo svetovno vojno so ga s starši izselili v Vroclav. Po vojni je obiskoval klasično gimnazijo v Ljubljani in maturiral v Mariboru. Služboval je kot knjižničar in učitelj, bil svobodni pisatelj in časnikar; bil je glavni urednik lista Mentor. Objavljal je v revijah Svit, Beseda, Revija 57, Perspektive idr., so zapisali v Enciklopediji Slovenije leta 1987.

Ustvarjal pripovedno prozo in dramatiko

Peter Božič je enako intenzivno ustvarjal v pripovedni prozi in dramatiki. Odkrival je predvsem golo eksistenco ogroženih ali izobčenih posameznikov, prikazoval življenje ljudi na robu, zunajmeščansko urejene družbe: mestno revščino, lumpenproletariat, v romanu Očeta Vincenca smrt bedo vojnega časa in izgnanstva.

V svojih dramskih delih je Peter Božič premagoval malomeščansko miselnost in moralo. Svet njegovih iger je bil poln nasprotij, nesmislov, nemoralnosti. S tem je opozarjal na položaj človeka v meščanski družbi, kjer je popredmeten, odtrgan od svojega bistva, odtujen od drugih ljudi.

Odkriti izjavi direktorice SMG-ja Uršule Cetinski ob pokojnikovi smrti: »Literarna zapuščina Petra Božiča je bogata. Zasluži si pozorno obdelavo literarne zgodovine in teorije, tako

njegova dramatika kot proza; Peter Božič je zame osebno pomemben slovenski dramatik in pisatelj 20. stoletja, inovator, poleg tega pa človek, ki smo ga vedno lahko prosili za pomoč, kadar se je bilo potrebno boriti za status umetnosti v tej državi.«

Peter Božič je prejemnik nagrade Prešernovega sklad, dobitnik Srebrnega znaka svobode predsednika države Republike Slovenije. Opravljal je tudi funkcijo podpredsednika združenja Les Recontres, ki povezuje izvoljene občinske in regionalne funkcionarje pristojne za področje kulture ter lokalne in regionalne uslužbenke, ki se poklicno ukvarjajo s kulturo iz nekaj manj kot 300 mest in regij iz skoraj vseh evropskih držav.

Njegov odnos do kulture in družbenega življenja je aktivno izražal v svojih kolumnah, ki jih je občasno objavljaval v slovenskih revijah in številnih intervjujih, ki jih je dajal medijem.

Pobudo za poimenovanje sta posredovala Društvo slovenskih pisateljev in Svetniški klub Liste Zorana Jankovića.

5. Pot Rdečega križa (Cesta rdečega križa)

Rdeči križ je mednarodna organizacija, ki je bila ustanovljena 23. oktobra 1863 v Ženevi, ko so se srečali predstavniki 16 držav in na pobudo Jeana Henrija Dunanta ustanovili človekoljubno organizacijo Mednarodni Rdeči križ.

Organizacija je dokončno zaživela naslednje leto, med njenimi cilji pa je bila predvsem nevtralna pomoč vsem udeležencem vojn. Simbol organizacije je postal rdeči križ na belem ozadju (obrnjena švicarska zastava), kasneje pa tudi muslimanski rdeči polmesec in Davidova zvezda. Organizacija danes deluje v 160 državah. V Sloveniji je bil Rdeči križ ustanovljen leta 1944.

7. decembra 2005 so države članice izglasovale uvedbo tretjega simbola, rdeči kristal, tako da se bo lahko izraelska organizacija Magen David Adom vključila v Mednarodni komite Rdečega križa (ICRC), saj do sedaj simbol te organizacije, rdeča Davidova zvezda, ni bil priznan kot simbol Rdečega križa [1].

Pobudo za poimenovanje je posredoval Rdeči križ Slovenije, ki je pred letom dni sprožil akcijo poimenovanj, ki bi naj se izvedla v slovenskih občinah in da bi s tem poudarili in počastili vlogo ter pomen te humanitarne organizacije. Poimenovanje Pot Rdečega križa je izbrana zaradi svojega poslanstva humanitarne organizacije, ki jo ima v svetu in pri nas.

6. Zajčev dvor

Poimenovanje ulice Zajčev dvor temelji na krajevno običajnem načinu poimenovanja posameznih ulic ob sedanji Jurčkovi cesti, ki je uporabljen že v bližnji okolici po izvornih imenih kmetij, po priimkih nosilcev kmečkega gospodarstva, v bližini je uporabljeno ime po kmetiji Jesih ulica pa je poimenovana kot Jesihov štridon.

Pobudo za poimenovanje je posredovana s strani potomca kmetije Zajc in s strani investitorja objektov PETMAT d.o.o. Jurčkova cesta 79.

7. Chopinov prehod

Frédéric-François Chopin (rojen kot **Fryderyk Franciszek Chopin**, poljsko tudi **Szopen**), poljski skladatelj in pianist, * 1. marec 1810, Żelazowa Wola, Poljska, † 17. oktober 1849, Pariz, Francija.

Chopin se je rodil na poljskem podeželju, kjer se je tudi začela njegova glasbena pot. Splošno je priznan kot največji poljski skladatelj in eden izmed največjih skladateljev za klavir, za katerega je napisal veliko večino svojih del.

Chopinova strast do glasbe se je pokazala že zelo zgodaj. Njegov prvi učitelj je bil Wojciech Żywny, pod mentorstvom katerega je Chopin že z osmimi leti igral na koncertu. Isto leto je napisal tudi svojo prvo skladbo (polonezo), ki je bila tudi natisnjena.

Leta **1826** je končal srednjo šolo, šolanje je nadaljeval na konservatoriju v Varšavi. Študiral je klavir in kompozicijo pri Josefu Elsnerju.

Leta **1829** je z velikim uspehom nastopil na Dunaju, leta **1831** pa se je odselil v Pariz, kjer se je družil z Berliozom, Lisztom, Mendelssohnom in drugimi umetniki.

Kot skladatelj je bil predstavnik romantike.

Umril je mlad zaradi tuberkuloze. Njegovo srce je bilo shranjeno v posodi s konjakom ^[1].

Frederic Chopin je eden od predstavnikov romantične glasbe prve polovice 19. stoletja. Njegova dela spadajo med najtežji del glasbene literaure.

Zelo znane so tri Chopinove sonate. Njegova prva sonata je bila napisana leta 1827 in je v C molu, njegovo drugo sonato v B molu je napisal leta 1837, njegovo tretjo sonato v H molu pa leta 1844.

Chopin je zelo znan tudi po svojih etudah. Napisal je 24 etud, ki veljajo za ene izmed najtežjih (problem kromatičnih terc, arpeggirov ipd. in so primerljive z Lisztovimi). Chopin je prav tako napisal tudi 4 balade (zelo znana je balada v G molu, igrana v filmu Pianist), 24 preludijev, veliko število Nocurn, valčkov, impromptujev polonez in Mazruk ter 3 skerce. Napisal je tudi eno fantazijo v F molu, ki velja za višek Chopinove literature.

Pobudo za poimenovanje je prispela v času praznovanja 200. obletnice Chopinovega rojstva in v duhu dolgoletnega sodelovanja s Poljsko državo, ki jo je posredoval g. Jože Colarič iz Krka d.d.

8. Kopačeva cesta (Cesta Vlasta Kopača)

Vlasto Kopač, slovenski arhitekt, grafični oblikovalec, ilustrator in planinec, * 3. junija 1913, Žiri, † 27. april 2006, Ljubljana.

Arhitekt Vlasto Kopač se je rodil v družini slovenskega akademskega slikarja. Po očetu je podedoval dar oblikovanja. Leta 1934 se je vpisal na Univerzo v Ljubljani in pri prof. Josipu Plečniku sodeloval v letih 1937 do 1940 kot študent zadolžen za načrtovanje in izgradnjo Vrta mrtvih na pokopališču Žale v Ljubljani. V letih 1986 do 1996 je vodil obnovo Plečnikovih Žal in pri obnovi Ljubljanskih tržnic.

Zaradi komunistične propagande je bil leta 1936 obsojen na 4 mesece zapora. Od leta 1938 je bil član KPS. Oktobra 1943 ga je aretirala domobranska politična policija in januarja 1944 so ga nemci odpeljali v izgnanstvo kot taboriščnik v Dachau. Po končani vojni je bil prvi predsednik Planinske zveze Slovenije. Kot alpinist je bil aktiven že pred letom 1941. Zaslužen je za pripravo in izdajo prvih dveh povojnih planinskih zemljevidov. Avgusta 1948 je bil na t.i. dachauskih procesih obsojen na smrt, nato pomiloščen na 20 let odvzema prostosti s prisilnim delom. Aprila 1952 je bil pogojno izpuščen, nato pa 1971 rehabilitiran. Od 1963 do 1969 je bil ravnatelj medobčinskega zavoda za spomeniško varstvo v Ljubljani.

Kopač, velik ljubitelj planin, predvsem Velike planine, je že leta 1934 postal med prvimi najemniki pastirske kočice na Veliki planini. Po vojni se je zavzemal za urejanje Velike planine, da bi le ta tako ohranila svojo prvotno podobo, prav tako je po vojni skrbel za spominska obeležja in najpomembnejše je njegovo oblikovanje Poti ob žici okupirane Ljubljane, današnje »Poti spomina«.

Pobudo za poimenovanje je posređoval svetnik Aleš Kardelj.

9. Kanonijeva cesta

Janez Kanoni-Ivan, slovenski zdravnik-psihiater, partizan, častnik in prvoborec, * 1904, Forchtenberg, Leoben, Avstrija. Umrli v Ljubljani 1973 leta.

Leta 1941 je vstopil v NOB, kjer je postal upravnik partizanskih bolnišnic. Med leti 1942 in 1943 je bil v italijanskem zaporu

Prof.dr. Janez Kanoni velja za nestorja sodobne, povojne slovenske psihiatrične službe, ki jo je po 2. svetovni vojni gradil na povsem porušeni temeljih. Rodil se je leta 1904 v Vordernbergu pri Leobnu na avstrijskem Štajerskem v proletarski družini železničarskega delavca. Ljudsko šolo je končal v Šiški pri Ljubljani, nižjo in višjo gimnazijo pa v Ljubljani leta 1923. Medicino je študiral v Ljubljani in Zagrebu, kjer je leta 1929 promoviral. Kot zdravniški pripravnik se je zaposlil v bolnišnici na Golniku, zatem pa v psihiatrični bolnišnici v Novem Celju. Študij psihiatrije je izpopolnjeval na pariški kliniki Salpêtrière v letih 1933 do 1935 kjer je specializiral socialno psihiatrijo in na psihiatričnem inštitutu Maxa Plancka v Münchnu pri prof. Kurtu Schneiderju in prof. Ernstu Rudinu, kjer je specializiral psihopatologijo in na njeni podlagi pripravil osnove temeljev slovenske psihiatrične službe, ko je v dogovoru s svojim mentorjem, prof. dr. Alfredom Šerkom spisal znanstveni elaborat v katerem je zajel sintezo biologističnega - Freudovega nauka, ter socialnega- Adlerjevega nauka.

Po drugi svetovni vojni je bil profesor Kanoni imenovan za izrednega profesorja psihiatrije na medicinski fakulteti v Ljubljani sočasno pa še za ravnatelja bolnišnice za duševne bolezni na Studencu. Februarja 1946 z dekretom ministrstva za ljudsko zdravje postane inšpektor za psihiatrijo pri narodni vladi.

Bil je tudi predavatelj forenzične psihiatrije na pravni fakulteti v Ljubljani in klinične psihologije na filozofski fakulteti v Ljubljani in zaželen predavatelj socialne psihologije na ljudskih univerzah.

Svoj pogled na nadaljnji razvoj sodobne povojne evropske psihiatrije je predstavil na 1. povojnem mednarodnem simpoziju, ki je potekal v Bernu /Švica/ in kjer je za svoj referat požel številna priznanja, ter te poglede na predavanjih predstavljal tudi na tujih inštitutih, oz. fakultetah. Profesor Kanoni je bil pionir Dispanzerske obravnave psihiatričnih bolnikov, zato je njegova zasluga da so vse večje bolnišnične ustanove dobile tudi svoje psihiatrične dispanzerje. Ravnatelj in direktor bolnišnice na Studencu je bil od leta 1945 do 1966.

Pobudo za poimenovanje je posredoval svetnik Aleš Kardelj.

10. Siva pot (Vezna ulica)

Siva pot predstavlja vezno ulico in je poimenovana kot ulica, ki ima predvsem vlogo povezovalne ulice - štirih ulic, omogoča izvedeno mrežo cest, ki jo uporabljajo lokalni prebivalci za dostop do pretežno stanovanjskih objektov in spremljajoči poslovni dejavnosti tu bivajočih lastnikov objektov. Pobuda za poimenovanje je poslana s strani ČS Vič, ki predlaga vrsto imen, vendar ni izvedla ankete med prebivalci. Najprimernejše poimenovanje je predlagano z osnutkom akta.

Pobudo je posredovala ČS Vič.

11. Štuklova cesta

Leon Štukelj [léon štúkelj], slovenski telovadec in olimpijnik, pravnik, * 12. november 1898, Novo mesto, Slovenija, † 8. november 1999, Maribor, Slovenija.

Leon Štukelj se je rodil v Novem mestu, takrat Avstro-Ogrska, danes **Slovenija**. Je pomembna osebnost v slovenski športni zgodovini, saj je eden redkih slovenskih športnikov, ki so bili v svoji disciplini v samem svetovnem vrhu, kjer je vztrajal od svetovnega gimnastičnega prvenstva leta 1922 v Ljubljani do olimpijskih iger leta 1936 v Berlinu, kjer je zaokrožil svojo bogato športno pot.

Nastopil je na sedmih velikih tekmovanjih in skupno osvojil 20 kolajn: 8 zlatih, 6 srebrnih in 6 bronastih. Samo na olimpijskih igrah je skupno osvojil 6 kolajn: dve zlati v Parizu 1924, zlato in dve bronasti v Amsterdamu 1928 ter srebro v Berlinu 1936. Njegova zbirka bi zagotovo bila še obsežnejša, če bi se Kraljevina Jugoslavija udeležila iger v Los Angelesu leta 1932.

Leta 1927 je dokončal študij prava. Po končani športni poti je delal kot sodnik, najprej v Novem mestu, nato pa v Lenartu in Mariboru, kjer je živel vse do smrti.

Štukelj ni bil simpatizer nove komunistične oblasti v Jugoslaviji, zaradi česar je bil po 2. sv. vojni kratek čas zaprt. Komunistična oblast ga je zatem izpustila, a mu trajno prepovedala opravljati sodniški poklic. Štukelj je do upokojitve več desetletij delal kot sodni asistent. Kljub temu pa je Štukelj večkrat dejal, da do povojnih oblasti zaradi tega ni imel nobenih zamer.

V devetdesetih letih 20. stoletja je Štukelj veljal za najstarejšega še živečega olimpionika (dobitnika zlate olimpijske kolajne). Zaradi te vloge je bil povabljen na otvoritev olimpijskih iger v Atlanti leta 1996. Tam je s svojo čilostjo pri skoraj 98 letih navdušil vse, tudi takratnega predsednika ZDA Billa Clintona, ki mu je segel v roko.

Vse do smrti zaradi nenadnega srčnega napada le nekaj dni pred 101. rojstnim dnevom je bil aktiven in je vsakodnevno vadil na krogih v domačem stanovanju. Na njegov 100. rojstni dan je bila organizirana velika proslava v rodnem Novem mestu. Dočakal je 100 let, 11 mesecev in 26 dni ali 36885 dni.^[1]

Danes se po njem imenujeta športni dvorani v Novem mestu in Mariboru.

Moška <u>gimnastika</u>		
Zlato	<u>1924</u>	<u>mnogoboj</u>
Zlato	<u>1924</u>	<u>drog</u>
Bron	<u>1928</u>	<u>mnogoboj</u>
Bron	<u>1928</u>	<u>ekipne mešane vaje</u>
Zlato	<u>1928</u>	<u>krogi</u>
Srebro	<u>1936</u>	<u>krogi</u>
Svetovna prvenstva		
Moška <u>gimnastika</u>		
Zlato	<u>1922</u>	<u>bradlja</u>
Zlato	<u>1922</u>	<u>drog</u>
Zlato	<u>1922</u>	<u>krogi</u>
Srebro	<u>1922</u>	<u>konj z ročaji</u>
Srebro	<u>1922</u>	<u>plavanje</u>
Bron	<u>1922</u>	<u>skok v višino</u>
Zlato	<u>1926</u>	<u>drog</u>
Zlato	<u>1926</u>	<u>krogi</u>
Srebro	<u>1926</u>	<u>mnogoboj</u>
Bron	<u>1926</u>	<u>bradlja</u>
Bron	<u>1930</u>	<u>drog</u>

Pobudo za poimenovanje je posredoval dr. Vojan Rus.

12. Lorenzova cesta

Primož Lorenz, slovenski pianist in pedagog, * 5. april 1942, Ljubljana, † 2. januar 2007, Ljubljana.

Akademiji za glasbo v Ljubljani je študiral klavir, dirigiranje in komorno igro, od leta 1972 pa je tudi poučeval na tej ustanovi. Primož je bil član legendarnega Tria Lorenz, najstarejše komorne skupine v Sloveniji. Sicer je bil širši javnosti poznan tudi kot organizator in idejni vodja društva Imago Sloveniae, ki skuša kulturno obuditi stara mestna jedra v Sloveniji.

Njegova brata sta Tomaž Lorenz in Matija Lorenz, sestra pa je priznana slovenska urednica Bernarda Jeklin. 2. januar 2007 ob 15:57

Ljubljana - MMC RTV SLO/STA

Trio Lorenz je za vedno izgubil izvirnega člana. Po hudi bolezni je namreč v 65. letu starosti umrl pianist Primož Lorenz.

Leta 1942 v Ljubljani rojeni Lorenz je več kot pol stoletja z bratoma Tomažem in Matijo nastopal v Triu Lorenz, obenem pa je sodeloval tudi pri snemanju plošč in kaset za domače in tuje radijske in televizijske hiše. Za svoje glasbene dosežke je Primož Lorenz med drugim prejel tudi dve nagradi Prešernovega sklada, nagrado Društva slovenskih skladateljev (društvo je Primoža Lorenza leta 1998 imenovalo tudi za svojega častnega člana), nagrado JRT za najboljši komorni posnetek, zlato medaljo Društva jugoslovanskih skladateljev in red zasluge za narod s srebrnimi žarki.

Boj za oživljanje mestnih jeder

Primož Lorenz nam bo v spominu ostal tudi kot promotor kulturnega življenja v starih jedrih slovenskih mest. Ta del svoje dejavnosti je Primož Lorenz uresničeval kot predsednik ljubljanskega Društva za oživljanje kulturne podobe starega mestnega jedra in nacionalnega projekta Imago Sloveniae. Projektu, katerega cilj je promocija slovenske kulture na najvišji ravni - poudarek je predvsem na glasbi, se je do zdaj priključilo že skoraj 30 slovenskih občin, njegovi sodelavci pa so se lotili tudi promocije slovenske kulture na tujem.

Širjenje poznavanja slovenske glasbene ustvarjalnosti

V vlogi promotorja slovenske kulturne ustvarjalnosti je Primož Lorenz vedno deloval tudi kot član družinske zasedbe. Trio Lorenz je namreč pri oblikovanju svojega repertoarja, ki ga je večinoma izvajal kar na pamet, posebno pozornost namenjal skladbam domačih avtorjev. Pomen tria so prepoznali tudi številni domači skladatelji, ki so nekaj del napisali posebej za Trio Lorenz.

Zvestoba ljubljanski Akademiji za glasbo

Primož Lorenz si je akademsko glasbeno izobrazbo pridobil s študijem na ljubljanski Akademiji za glasbo, kjer je diplomiral leta 1966. V isti ustanovi je študij tudi nadaljeval in ga sklenil z magisterijem iz komorne igre. Akademiji je Primož Lorenz ostal zvest tudi pozneje. Leta 1972 je začel poučevati, in sicer je na študente prenašal znanje o igranju klavirja in o komorni igri, od leta 2001 je imel naziv rednega profesorja.

Pobudo za poimenovanje je posredoval svetnik dr. Jožef Kunič.

13. Betettova cesta

Julij Betetto, slovenski pevec (basist - »basso cantate«) in pedagog, (17. avgust 1885, Ljubljana † 14. januar 1963), Ljubljana, Slovenija.

Bil je steber ljubljanskega opernega in koncertnega dogajanja. V dolgoletnem nastopanju je pel vse glavne basovske vloge svetovnega opernega repertoarja. Nastopal je tudi v operah na Dunaju in v Münchnu.

Prepevati je začel v zboru Delavskega društva, izobraževal pa se je v šoli Ljubljanske glasbene matice (v zboru, ki ga je vodil Matej Hubad), kasneje pa še pri tedaj vodilnemu slovenskemu pevskemu pedagogu, Franu Gerbiču. V operi je debitiral z 18-imi leti z vlogo Mihe v Smetanovi operi Prodana nevesta. Leta 1905 je opravil avdicijo v Dunajski dvorni operi, vendar se je zaradi slabih finančnih pogojev vrnil v Ljubljano, kjer je kmalu kot solist zaslovel do te mere, da je prejel avstrijsko stipendijo in celo priporočila skladatelja in dirigenta Gustava Mahlerja. Tako je dobil stalni angažma v Dunajski dvorni operi, kjer je do leta 1922 nastopil več kot 1000-krat, v vseh pomembnih basovskih vlogah železnega repertoarja. Leta 1923 se je vrnil v Ljubljano, kjer je postal ravnatelj ljubljanske Opere. Med leti 1933 in 1940 je bil ravnatelj konservatorija Ljubljanske glasbene matice, ko se je le-ta leta 1939 preimenoval v Akademijo za glasbo v Ljubljani pa njen rektor (v današnjem času bi bil njegov naziv dekan). Leta 1951 je prejel Prešernovo nagrado za svoje umetniško in pedagoško glasbeno delo.

Julij Betetto sodi med najpomembnejše slovenske poustvarjalne umetnike v slovenski glasbeni zgodovini.

Pobudo za poimenovanje je posredovala Akademija za glasbo v Ljubljani.

14. Cvetkova ulica

Dragotin Cvetko, slovenski muzikolog in skladatelj, * 19. september 1911, Vučja vas pri Ljutomeru, † 2. september 1993, Ljubljana.

Študiral je na glasbenem konzervatoriju in na Filozofski fakulteti v Ljubljani, iz kompozicije se je izpopolnjeval še v Pragi. Kot odposlanec se je udeležil Zbora odposlancev slovenskega naroda v Kočevju.

Bil je profesor glasbene zgodovine na Filozofski fakulteti v Ljubljani in od leta 1970 redni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti (SAZU).

Leta 1961 je prejel Prešernovo nagrado za *Zgodovino glasbene umetnosti na Slovenskem*.

Je brat Cirila Cvetka.

Pobudo za poimenovanje je posredovala Akademija za glasbo v Ljubljani.

15. Kumerjeva ulica

Zmaga KUMER

Ljubljana - Umrla je etnomuzikologinja **Zmaga Kumer** (1924-2008), ki je bila med drugim vse do upokojitve leta 1988 raziskovalka, od leta 1973 pa tudi znanstvena svetnica na Glasbenonarodopisnem inštitutu ZRC SAZU. Kumerjeva se je ukvarjala z zbiranjem, zapisovanjem, analiziranjem in posredovanjem slovenske ljudske glasbene dediščine. Rodila se je leta 1924 v Ribnici na Dolenjskem. Diplomirala je iz slavistike na ljubljanski filozofski fakulteti ter na folklorno-zgodovinskem oddelku Akademije za glasbo v Ljubljani. Leta 1955 je doktorirala z disertacijo Slovenske priredbe srednjeveške božične pesmi »Puer natus in Betlehem«. Njeno raziskovanje je zajemalo celotno pesemsko izročilo, a se je pri svojem delu posebej posvečala pripovednim pesmim.

Na podlagi teh raziskav je nastalo veliko slovensko-nemško delo Vsebinski tipi slovenskih pripovednih pesmi, ki je imelo velik mednarodni odmev. Po njeni zaslugi smo Slovenci eden redkih evropskih narodov, ki premorejo tako delo. Drugo področje njenega raziskovanja so postala slovenska ljudska glasbila in godčevstvo. Na podlagi obsežnega gradiva, nabranega z dolgoletnim terenskim raziskovalnim delom, jih je opisala, opredelila in razvrstila po mednarodni klasifikaciji - rezultat tega dela je knjiga Slovenska ljudska glasbila in godci.

Zmaga Kumer je poleg 28 samostojnih knjig napisala tudi več kot 400 razprav, študij in člankov za domače in tuje znanstvene ter strokovne revije. Sintezo svojega raziskovanja, obogateno tudi z izsledki drugih slovenskih etnomuzikologov, je objavila leta 2002 v delu Slovenska ljudska pesem, mimo katerega ne bo mogel nihče, kdor se bo ukvarjal z raziskovanjem slovenske ljudske pesmi.

Za svoje delo in seznanjanje evropske strokovne javnosti s slovensko ljudsko kulturo je leta 1992 na Dunaju prejela Herderjevo nagrado. Doma ji je bila leta 1999 za življenjsko delo podeljena Zoisova nagrada, stroka se ji je oddolžila z Murkovim priznanjem, leta 1996 pa je postala častna članica Znanstvenoraziskovalnega centra SAZU.

Pobudo za poimenovanje je posredovala ZRC SAZU.

16. Ukmarjeva ulica

Vilko Ukmar, slovenski skladatelj, pedagog in muzikolog, (10. februar 1905, Postojna - 24. oktober 1991, Ljubljana)

Študiral je 1924-30 na državnem konservatoriju in 1924-28 na Pravni fakulteti v Ljubljani (diplomiral 1931), nato se je 1931-32 še izpopolnjeval na Novem dunajskem konservatoriju pri Ivanu Langstrothu in na Visoki šoli za glasbo in gledališče pri Franzu Schmidtu, ter 1932-34 na Glasbeni akademiji v Zagrebu. 1934-43 je predaval na državnem konservatoriju oziroma Glasbeni akademiji v Ljubljani, 1939-45 je bil tudi direktor ljubljanske Opere. Od 1948 je predaval kot docent, izredni profesor (1951) in redni profesor (1961-74) za svetovno zgodovino glasbe in kompozicijo na Akademiji za glasbo. Na Oddelku za muzikologijo je predaval v letih 1962-1979 kot honorarni redni profesor za zgodovino starejše svetovne glasbe. Prejel je Prešernovo nagrado za kompozicijo (1967) in za življenjsko delo (1985).

Kot skladatelj (orkestralna, komorna in scenska dela) je izhajal iz pozne romantike, vendar se je že kmalu pokazal vpliv impresionizma, ki se je v zadnjih desetletjih preusmeril v ekspresionizem. V muzikoloških delih je posvečal posebno pozornost stilnoestetskim vprašanjem. Kot avtor prve svetovne glasbene zgodovine v slovenščini je izhajal iz stilne periodizacije G. Adlerja, ki jo je prilagajal lastnim pogledom in načelom Dvořákové in Cankarjeve umetnostnozgodovinske šole. Glavna dela: Zgodovina glasbe, Ljubljana 1948; Glasba v preteklih dobah, Ljubljana 1955; Glasba v preteklosti, Ljubljana 1972; Zbornik slovenskih samospevov od pričetkov do moderne dobe I, II (z uvodno študijo), Ljubljana 1953; Srečanja z Julijem Betettom, Ljubljana 1961.

Lit.: SBL, 13. zv. 1982, 276-277 (z bibl.); Hommage à Vilko Ukmar (programski list), Postojna 1997.

Skladateljski opus Vilka Ukmarja predstavlja pomemben in nepogrešljiv opus slovenske glasbene dediščine.

Pobudo za poimenovanje je posredovala Akademija za glasbo v Ljubljani.

17. Premrlova ulica

Stanko Premrl, slovenski duhovnik, skladatelj in glasbeni pedagog, * 28. september 1880, Podnanos, † 14. marec 1965, Ljubljana.

Uspešno je zaključil tudi študij na konzervatoriju na Dunaju. Od leta 1909 do 1939 je bil regens chori ljubljanske stolnice. Med leti 1908 in 1939 je bil ravnatelj orglarske šole, od 1911 do 1939 pa urednik revije Cerkveni glasbenik.

Odločilno je vplival na razvoj slovenske cerkvene glasbe. Bil je eden najbolj plodovitih slovenskih skladateljev, saj je objavil preko dvatisoč skladb. Njegova lirična duša je oblikovala prenekatero čudovito melodijo, a je že uporabljal modernejša kompozicijska sredstva. Na besedilo Prešernove Zdravljice je 24. septembra 1905 napisal zborovsko skladbo, danes slovensko državno himno.

Stanko Premrl se je rodil leta 1880 v št. Vidu pri Vipavi, umrl je leta 1965.

Ko je odštudiral na Dunaju je deloval v Ljubljani.

Skladal je predvsem cerkveno glasbo (bil je profesor na olgrarski šoli in Akademiji za glasbo), vendar tudi simfonično, komorno, klavirsko in zborovsko.

Njegovo najbolj znano delo je uglasbitev Prešernove Zdravljice (slovenska himna).

V letu 1959 je napisal Šerzo za simfonični orkester. Šerzo je šaljivega, veselega značaja, hitrega tempa, trodobnega takta v sestavljeni, trodelni pisemski obliki.

Pobudo za poimenovanje je posredovala Glasbena matica Ljubljana.

Zaključek

V skladu z določili Pravilnika bo moral lastnik stavbe novo tablico s hišno številko pritrditi na stavbo **v osmih dneh po prejemu tablice in sklepa o spremembi** imena ulice in hišne številke, ki mu ga bo na podlagi tega odloka posredovala Republiška geodetska uprava, Območna geodetska uprava Ljubljana, staro tablico na stavbi pa bo moral označiti na tak način, da bo iz označitve razvidno, da je neveljavna in jo odstraniti najkasneje v roku enega leta.

Mestna občina Ljubljana zagotovi finančna sredstva za izvedbo s tem odlokom določenih sprememb, napisne ulične table, polnoletne osebe, ki imajo na območju, na katerega se spremembe nanašajo, prijavljeno stalno ali začasno bivališče, in pravne osebe zasebnega in javnega prava, ki imajo na tem območju sedež, zagotovijo finančna sredstva za kritje stroškov zamenjave osebnih dokumentov oziroma listin v zvezi s poslovanjem.

Na podlagi 22. in 38. člena Pravilnika o določanju imen naselij in ulic ter o označevanju naselij, ulic in stavb (Uradni list SRS, št. 11/80) Mestna občina Ljubljana zagotovi izvedbo s tem odlokom predlaganih poimenovanj in sprememb po izračunu stroškov.

Izračun stroškov

Ulica - ime ulice	enota	Št. hišnih tablic	Št. uličnih tabel
- Zajčev dvor		14	1
- Siva pot		2	
- ulice v NS Rudnika		22	
- Pot Rdečega križa		2	
- Novoimenovane ulice			19 x 2
-Knezov št.nad 80, itd	preštevilčenje	10	
Skupno	kosov	50	38
Cena/kos	EUR	20	245
Stroški skupaj	EUR	1000	9310

Ta predlog za poimenovanje ulic in sprememb potekov ulic v naselju Ljubljana je s prilogami pripravljen za javno predhodno posvetovanje, je uvrščen tudi na dnevni red 38. seje mestnega sveta sklicana za dan 19. 4. 2010 in je v predpisanem obsegu pripravljen, skladno z določbo iz prvega odstavka 87. člena Statuta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 66/07- uradno prečiščeno besedilo).

Komisija je predlagala mestnemu svetu, da upošteva predlagana imena za poimenovanje 19 ulic, ukinitvi dveh ulic, ki niso vzpostavljene v prostoru in 11 sprememb ugotovitev o stvarnem poteku ulic in da ta akt sprejme v prvi fazi kot osnutek akta skupaj s pripombami svetnikov.

Komisija za poimenovanje naselij in ulic bo te pripombe, skupaj s pripombami iz predhodnega posvetovanja v katerem sodeluje širša javnost in neposredni uporabniki, stanovalci in pravne osebe, upoštevala v drugi fazi priprave akta.

Po zaključenem posvetovanju bo Mestnemu svetu Mestne občine Ljubljana posredovan predlog akta v okviru predpisanega elaborata skupaj s stališči komisije na dana vprašanja in pobude iz predhodne javne razgrnitve.

PRIPRAVILA:

Marjan BELEC

Jan SKOBERNE

PREDSEDNICA KOMISIJE
Izr. prof. dr. Milena Mileva BLAŽIČ

PRILOGE:

- grafične karte:
 - pregledna karta MOL in četrtnih skupnosti 1-10
 - poteki ulic na DTN
 - poteki ulic na DOF